

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Varaždin, Braće Radić 2

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Poslovni broj: **St-454/2021**

Stečajni dužnik: **Industrogradnja d.d. u stečaju, Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB: 03714155365**

Stečajni vjerovnik: **ISTO Upravljanje d.o.o., Zagreb, Teslina 10, OIB: 22424877822**

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

protiv rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu,
posl. broj St-454/2021-229 od 24. veljače 2025. godine
(na rješenju pogrešno stoji da je doneseno 21. veljače 2025. godine)

U Zagrebu, 12. ožujka 2025. godine

I. Dana 24. veljače 2025. godine u 14:21 sud je donio i na e-oglasnoj ploči sudova istog dana u 14:25 objavio rješenje (pod nazivom „Rješenje od 21.02.2025.“, a što je očito netočno, jer elektronski potpis na predmetnom rješenju čini neupitnim da je rješenje doneseno dana 24. veljače 2025. godine u 14:21) kojim odbija prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika podnijet po ovdje Stečajnom vjerovniku dana 20. siječnja 2025. godine.

Dokaz: Rješenje St-454/2021-229, prileži spisu, uvid u e-Oglasnu ploču

II. Premda Stečajni vjerovnik smatra da je predmetno rješenje u suprotnosti sa odredbama Stečajnog zakona (i zakona koji se općenito primjenjuju) te da Sud isto nije mogao ni donijeti, kako će biti obrazloženo u nastavku, opreza radi, Stečajni vjerovnik ovom žalbom pobija predmetno rješenje iz svih žalbenih razloga.

III. Nesporno je da je Stečajni dužnik (uz vjerovnike ISTO Servis d.o.o., Hotel Duga Uvala d.o.o., Tadić Mislava i Cipelu broj 42 d.o.o., dakle ukupno 5 vjerovnika), dana 20. siječnja 2025. godine ovom Sudu urudžbirao prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika.

Dokaz: Podnesak – prijedlog od 20. siječnja 2025., prileži spisu

Sazivanje skupštine vjerovnika Stečajni zakon uređuje čl. 104. u kojem stoji:

"(1) Skupština vjerovnika sazvati će se na obrazloženi prijedlog:

1. ...

3. najmanje pet stečajnih vjerovnika koji nisu nižeg isplatnog reda, uz uvjet da zbroj tražbina stečajnih vjerovnika na temelju ocjene suda prelazi petinu iznosa tražbina svih stečajnih vjerovnika koji ne pripadaju nižim isplatnim redovima.

4. ...

(2) Vrijeme između primitka prijedloga i skupštine vjerovnika ne smije biti duže od 30 dana.

(3) Protiv rješenja suda kojim je odbio sazvati skupštinu vjerovnika podnositelj prijedloga ima pravo na posebnu žalbu. Ako ima više podnositelja prijedloga, pravo na žalbu ima svaki od njih.

(4) Ako sud ne sazove skupštinu u roku iz stavka 2. ovog članka niti u tom roku donese rješenje kojim se odbija prijedlog za sazivanje skupštine, smatrati će se da je donio rješenje kojim je prijedlog odbio. U tom slučaju podnositelj prijedloga ima pravo na posebnu žalbu. O toj je žalbi drugostupanjski sud dužan odlučiti u roku od osam dana."

Sud, nesporno, nije sazvaio skupštinu niti je skupština održana u roku od 30 dana od primitka prijedloga za sazivanje skupštine.

Sud u roku određenom Stečajnim zakonom, čl. 104. st. 4. t. 4 u vezi sa čl. 104. st. 4. t. 2, odnosno do 19. veljače 2025. godine, nije donio ni rješenje kojim se odbija prijedlog za sazivanje skupštine te se, sukladno čl. 104. st. 4. t. 4 ima smatrati da je sud donio rješenje kojim je prijedlog odbio, u kojem slučaju podnositelj prijedloga ima pravo na posebnu žalbu, o kojoj će sud odlučiti u roku od osam dana.

Dokaz: nesporno, uvid u spis

Obzirom da se ima smatrati, kako jasno proizlazi iz Stečajnog zakona, da je prijedlog za sazivanje skupštine od 20. siječnja 2025. godine **sud odbio dana 19. veljače 2025. godine**, podnositelj je dana 24. veljače 2025. godine, u 11:00 sati izjavio žalbu putem e-Komunikacije.

Dokaz: Žalba od 24. veljače 2025. godine, prileži spisu, uvid u spis

IV. Tek nakon što je zaprimio žalbu Stečajnog vjerovnika, sud kasnije istog dana (24. veljače 2025. godine), u 14:21 donosi i na e-oglasnoj ploči sudova objavljuje (pod nazivom „Rješenje od 21.02.2025.“) rješenje kojim odbija prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika.

Stečajni vjerovnik smatra da sud procesno nije mogao donijeti rješenje o odbijanju prijedloga za sazivanje skupštine, **nakon što već izjavljena i na sudu zaprimljena žalba jer se protekom zakonom određenog roka imalo smatrati da je sud prijedlog odbio.**

Stečajni vjerovnik smatra da je sud morao zaprimljenu žalbu, obzirom da se nesporno radi o žurnom predmetu (Stečajni zakon određuje rok od 8 dana u kojem sud treba odlučiti o žalbi), bez odlaganja poslati na viši sud, što Sud nije učinio ni daljnjih 14 dana, čime su grubo povrijeđena prava Stečajnog vjerovnika.

Sud je, postupajući protivno, zanemario žalbu Stečajnog vjerovnika (koju nije prosljedio na viši sud) te donio procesno posve suvišno rješenje na koje, opreza radi, Stečajni vjerovnik ovim podneskom ulaže žalbu.

V. Sud u obrazloženju svoje pobijane odluke navodi da je Stečajni vjerovnik uz prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika dostavio i ugovor o ustupu, na kojem je potpis ustupitelja ovjeren po javnom bilježniku, a obzirom da je zakonski zastupnik obje strane predmetnog ugovora o ustupu bila ista osoba, uz ugovor su priložene i odluke o davanju posebne suglasnosti i od strane skupštine ustupitelja i od strane skupštine preuzimatelja. Skupštinu obje stranke kao jedini član čini isto društvo, zastupano po istoj osobi.

Obzirom da je na prijedlog za sazivanje skupštine (umjesto suda) odgovorila stečajna upraviteljica predloživši sudu odbijanje prijedloga Stečajnog vjerovnika, problematizirajući pritom posebne suglasnosti, jer ih je potpisala ista osoba kao i ugovor, društvo ISTO Grupa d.d., jedini član oba društva, dakle skupština oba društva, dostavio je sudu podneskom od 17. veljače 2025. godine i suglasnost nadzornog odbora za davanje predmetnih suglasnosti.

Sud u pobijanom rješenju problematizira činjenicu da suglasnosti skupština (dakle zakonskog zastupnika društva koje čini skupštinu jedne i druge stranke) i članova nadzornog odbora tog društva nisu javnobilježnički ovjerene te navodi da „...postoji vjerojatnost da su te suglasnosti dane naknadno i to nakon što je podnijet prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad ustupiteljem tražbine...“.

Sud nastavlja „... da bi takvo ustupanje tražbine moglo biti sporno, to za sada nema uvjeta za priznavanje ustupa tražbine...“ te zaključuje „...da je prijedlog za sazivanje skupštine neosnovan jer to društvo još uvijek nije vjerovnik u ovom stečajnom postupku.“

VI. Stečajni vjerovnik smatra da je sud prekoračio svoje ovlasti u stečajnom postupku te osporava gore navedene stavove i zaključak suda, iz slijedećih razloga:

- činjenica da je nad ustupiteljem dana 17. prosinca 2024. godine otvoren stečaj nema značaja na ugovor o ustupu sklopljen godinu dana ranije - 29. prosinca 2023. godine (kada je potpis zakonskog zastupnika javnobilježnički ovjeren);
- naravno da osobe kojima zakon daje to pravo mogu osporavati određene pravne poslove stečajnog dužnika, u rokovima određenim zakonom, kao što se može pokrenuti i utvrđivanje ništetnosti – ali sve dok predmetni ugovor eventualno ne bude pobijen ili ne bude utvrđena ništetnost istog – ugovor je uz priložene suglasnosti valjan i proizvodi pravne učinke;

- sud u stečajnom postupku nema zadatak niti procesno pravo ispitivati činjenice vezane uz raspolaganje tražbinama, tražbine su isključivo imovina vjerovnika i isti mogu sa tražbinama slobodno raspolagati te prenositi iste;
- za prijenos tražbina dovoljan je ugovor, uz ovjereni potpis zakonskog zastupnika prenositelja odnosno u konkretnom slučaju ustupitelja;
- ispunjavajući svoju obvezu utvrđenu Zakonom o trgovačkim društvima, Stečajni vjerovnik je uz ugovor o ustupu odmah priložio i potrebne posebne suglasnosti. Zakon o trgovačkim društvima (ZTD) nigdje ne utvrđuje obvezu da potpisi na suglasnostima budu javnobilježnički ovjereni te je traženje istog od strane suda proizvoljno i izvan okvira zakonskih obveza, ali i ovlaštenja suda u postupku;
- zakon, nadalje, nigdje ne utvrđuje ni obvezu suglasnosti za suglasnost (u slučajevima kao što je konkretan slučaj) – te je forma ovdje nesporno ne samo zadovoljena nego je učinjeno i više, a dodatna suglasnost, koja je sudu dostavljena prije donošenja pobijanog rješenja, dana je jer bi se takva suglasnost mogla podrazumijevati u nekom širokom tumačenju zakona;
- Stečajni vjerovnik nije upoznat sa praksom da na dokumentima i odlukama društva članovi nadzornih odbora svoje potpise trebaju javnobilježnički ovjeravati (jedini slučaj kada je ovjera potpisa predsjednika nadzornog odbora potrebna je prilikom predaje zahtjeva za upis promjena u sudski registar). Zahtjev suda da potpisi članova nadzornog odbora na odluci o davanju suglasnosti upravi društva budu javnobilježnički ovjereni, Stečajni vjerovnik drži neživotnom, pretjerano formalističkom, a u kontekstu prava i posve proizvoljnom, ničim obrazloženim i nigdje utemeljenom u zakonskim odredbama;
- Stečajni vjerovnik pobija i stav suda kada isti navodi da je problematično ako su suglasnosti dane naknadno, što je također proizvoljno i nigdje utemeljeno u zakonu. U konkretnom slučaju, ugovor o ustupu sastavljen je 27. prosinca 2023. godine, a potpisan i potpis je ovjeren dana 29. prosinca 2023. godine, nakon danih suglasnosti skupština i ustupitelja i preuzimatelja, kao i članova nadzornog odbora društva ISTO Grupa d.d., jer je upravo dana 29. prosinca 2023. godine održana glavna skupština društva ISTO Grupa d.d. (koje je jedini član odnosno skupština i ustupitelja i preuzimatelja), na kojoj su potpisnici prisustvovali.

Dokazi: Ugovor o ustupu i pripadajuće suglasnosti

VII. Stečajni vjerovnik drži da je opisano postupanje suda, u kojem se sud, temeljem stava da bi „...ustupanje tražbine **moglo biti sporno...**“ kao i da „...**za sada nema uvjeta** za priznavanje ustupa...“ posve pogrešan, proizvoljan i neodrediv te pravno ne može opstati odnosno da isto ne može biti ni valjano obrazloženje pobijane presude niti, temeljem navedenog, Stečajnom vjerovniku može biti uskraćeno pravo koje proizlazi iz njegove tražbine, dano Stečajnim zakonom.

Jednako tako, Stečajni vjerovnik drži da sud ne može proizvoljno nametati dodatne obveze, a niti postupati izvan zakonom jasno određene procedure i rokova.

Odnosno, Stečajni vjerovnik smatra da je sud morao i jednino mogao primiti na znanje činjenicu o ustupu - prijenosu tražbine, uz konstataciju da je ugovor o ustupu sklopljen u predviđenoj formi, uz priložene suglasnosti skupština oba društva predviđene Zakonom o trgovačkim društvima, te da je raniji stečajni vjerovnik bio zastupan po ovlaštenoj osobi u trenutku sklapanja ustupa.

Bilo kakvo drugo postupanje je proizvoljno, bez utemeljenja u zakonskim odredbama i izvan okvira postupanje suda u stečajno postupku, čime je nanesena šteta i Stečajnom vjerovniku i samom postupku, posebno obzirom na činjenice navedene u zahtjevu za sazivanje skupštine, koje govore o ozbiljnim propustima u vođenju postupka (skupština vjerovnika nije sazvana tijekom gotovo tri godine trajanja postupka, u kojem je stečajna upraviteljica donijela stotine odluka uz potvrdu odbora vjerovnika čije je članove protivno zakonskim odredbama predložila sama stečajna upraviteljica, koji predstavljaju samo oko 2 posto ukupno prijavljenih tražbina, pri čemu odbor sve vrijeme komunicira isključivo sa stečajnom upraviteljicom, a nikako sa skupštinom vjerovnika), jer se ovako može razumjeti da sud odbijanjem sazivanja skupštine odbija otkloniti sve propuste i dosadašnje postupanje protivne zakonu.

Zaključno, **sud se u svom obrazloženju pobijanog rješenja, prilikom osporavanja prijenosa tražbine, niti jednom nije pozvao na materijalno pravo**, što je dovoljan dokaz da je pobijano rješenje i proizvoljno i arbitrarno.

VIII. Temeljem svega navedenog, Stečajni vjerovnik predlaže da Visoki trgovački sud RH, temeljem žalbe izjavljene 24. veljače 2025. godine, odluči o sazivanju skupštine kako je zatraženo obrazloženim prijedlogom od 20. siječnja 2025. godine urudžbiranim od strane Stečajnog vjerovnika i drugih vjerovnika koji ispunjava uvjete utvrđene Stečajnim zakonom.

Podredno, opreza radi, Stečajni vjerovnik predlaže ukidanje pobijanog rješenja od dana 24. veljače 2025. godine i donošenje odluke o sazivanju skupštine.

ISTO Upravljanje d.d.